

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 122563

гр. София, 13.12.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ Т. ШУШКОВ

като разгледа докладваното от МЕТОДИ Т. ШУШКОВ Частно гражданско дело № 20221110161890 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.417 ГПК

Образувано е по заявление вх.№248010/15.11.2022 г. на Банка ДСК АД за издаване срещу Г. А. Х. на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист, с което се претендират и следните суми: 120,00 лв.-разходи при изискуем кредит.

Това искане съдът намира за неоснователно.

Съгласно чл.7, ал.3, изр.І ГПК „Съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител“, а заявлението се отхвърля, когато „искането е в противоречие със закона или с добрите нрави“ (чл.411, ал.2, т.2 ГПК) или „се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това“ (чл.411, ал.2, т.3 ГПК).

Процесният договор е сключен при действието на ЗПК-2010 г.

Претенцията за 120,00 лв.-разходи при изискуем кредит е неоснователна.

1. Тази претенция се основава на нищожна договорна клауза, според която длъжникът следва да заплати на кредитора второ обезщетение за забава, различно от претендираното със заявлението обезщетението за забава, което е в противоречие с императивната разпоредба на чл.33, ал.1 ЗПК, според която при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата (което свое право заявителят е упражнил със заявлението), но не и други такси и разноски.

Уговарянето в договора на такси, които се дължат при забава всъщност представлява забранено от чл.33, ал.1 ЗПК уговаряне на мораторна неустойка (в същия смисъл- Определение от 18.01.2021 г. по ч.гр.д.№440/2021 г. на СГС-VI отд., Определение №1393/24.07.2021 г. по ч.гр.д.№5821/2021 г. на СГС, I-M с-в, Определение

№1689/11.08.2021 г. по ч.гр.д.№9751/2021 г. на СГС-VI-A с-в., Определение
№1854/04.03.2022 г. по ч.гр.д.№1207/2022 г. на СГС-IV Д възз.с-в. и мн.др.).

Съгласно чл.33, ал.1 ЗПК „При забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата“–от ясния текст на нормата („при забава...“) безпротиворечиво следва, че в предметния ѝ обхват попадат всякакви вземания на кредитора, който той претендира от потребителя в хипотезата на забава на последния по договора-независимо дали се касае за мораторна неустойка или пък за разноси по договора по смисъла на чл.76, ал.2 ЗЗД, които са уговорени като задължение на потребителя при или поради изпадането му в забава.

2. Обявяването на предсрочна изискуемост за задълженията по процесния договор е типично действие по управление на кредита, поради което претендирането на тези разходи е изрично забранено от разпоредбата на чл.10а, ал. 2 ЗПК, забраняваща на кредитора да изисква заплащане на такси и комисиони за подобни действия (така-Определение №1854/04.03.2022 г. по ч.гр.д.№1207/2022 г. на СГС-IV Д възз.с-в.).

3. Разпоредбите на чл.78 ЗЗД и чл.309, ал.1 ТЗ очевидно не могат по никакъв начин да обосноват претендираното задължение, а позоваването на тях е явно неоснователно-заявителят е търговец, длъжникът-потребител по смисъла на §13, т.1 ЗПК и чл.9, ал.3 ЗПК, договорът попада в приложното поле на чл.1 и 3 ЗПК и не са налице изключенията по чл.4 ЗПК, поради което приложението на ЗЗД и ТЗ е дерогирано-както поради специалния характер на ЗПК спрямо тях относно потребителите-страни по договори с търговци, така и съгласно изричната разпоредба на §1 ЗЗП.

Заявлението следва да се отхвърли и частично относно претендираните разноси за държавна такса.

По изложените мотиви и на основание чл.413 ГПК Софийски районен съд

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление вх.№248010/15.11.2022 г. на Банка ДСК АД за издаване срещу Г. А. Х., **в частта му** относно сумата 120,00 лв.- разходи при изискуем кредит, както **в частта му** относно искането за присъждане на държавна такса от 2,40 лв. (над дължимата държавна такса от 212,09 лв. до пълния претендиран размер от 214,49 лв.).

Разпоредването подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____